

fydende Kilder til Drengenes Forsyning med Smaapenge, som saa gik i Cigarhandlernes Lomme. Der er altsaa nu optaget det Punkt i de kommunale Vedtægter, at det forbydes de handlende at afkøbe Brevskriveren ogsaa for en betydelig Forbedring af Tilstanden.

Alt dette bevirker, at det er med nogenlunde Frimodighed, jeg gaar med til at anbefale det foreliggende Forslag, da det synes at kunne være til nogen Nytte. Der er rigtignok Ting i Paragrafferne, som jeg antager, ingen Kommune vil optage i sine Vedtægter. At man ikke skulde kunne sende sin Søn til Brugsforeningen eller Købmanden for at købe Tobak til Husets Brug, naar han har Seddel med, som godtgør, at det er Faderen, der køber, synes jeg, er for meget. Jeg er en saa stor Ynder af den personlige Frihed, at hvis jeg sad i Sogneraadet, vilde jeg sætte mig imod, at sligt blev optaget i Vedtægten. Stor Vanskelighed har det ogsaa, at Kommunerne mange Steder ere fildrede ind i hinanden, saa at Forbudet i Virkeligheden ikke kan praktiseres i den ene Kommune, uden at det ogsaa bliver praktiseret i den anden. Her i København vilde det være ganske urimeligt, at København og Frederiksberg vedtog indbyrdes forskellige kommunale Vedtægter af denne Art; de maatte være ens. Der vilde ellers komme til at staa nogle lidet lystelige Slag paa Gaden mellem Politibetjentene og Drengene ved Grænserne mellem de to Kommuner. De rygende Drengene vilde blot forsvinde over paa fredlyst Gebet, naar en Politibetjent var i Farvandet, og det vilde ende med, at Politibetjenten vilde i mangfoldige Tilfælde blive til Nar, for Mage til Drengenes Opfindsomhed finder man vanskeligt i nogen krigsførende Lejr.

Ogsaa Bødestemmelserne ere ret utiltalende. Saa snart Børnene ere over 14 Aar, skulle de straffes med Bøder fra 2—200 Kr., men naar de ere under 14 Aar, bliver det Forældrene, der skulle straffes. Det bliver imidlertid Forældrene i begge Tilfælde. En Dreng paa 15 Aar har sjældent 200 Kr. paa Lommen, de vilde for længe siden være omsatte i Røg og Damp, naar han var hengiven til denne Tilbøjelighed. Aldersgrænsen medfører ogsaa en meget stor Vanskelighed. I Norge har man sat 15 Aar; her foreslaas 16 Aar. Det er meget vanskeligt for Politiet at føre Kontrol med, hvorvidt en Dreng er 14, 15 eller 16 Aar.

Der er saaledes mange kritiske Be-

mærkninger at gøre, men i det hele vil jeg anbefale Tinget at overveje Forslaget, da det, som sagt, fremkommer som et Tilbud til Kommunerne, og Kommunerne selv kunne bestemme, hvad de ville og ikke ville, ligesom de kunne ophæve det hele om to Aar. Af disse Grunde ser jeg ingen Fare i at prøve dette Forsøg paa at udrydde det foreliggende Onde. Jeg anbefaler altsaa Forslaget til velvillig Overvejelse af dette Ting.

Meyer: Det foreliggende Lovforslag hedder: „Forslag til Lov om Indskrænkning af Børns Tobaksrygning“ og tilsigter altsaa ikke just et Forbud, men i adskillige Tilfælde vil det virke ganske som et Forbud. Det gælder saaledes i Skolen, og det gælder paa Gaden. Der maa Tobaksrygning ikke finde Sted, og der skal man, for saa vidt Kommunerne finde det passende, gribe ind fra det offentlige Side og forhindre Børns Tobaksrygning. Nu er jeg ganske enig med det ærede Medlem, der indledede denne Debat, i, at Kommunerne for saa vidt staa frit, som de kunne vedtage, hvad de mene, der er heldigt, de kunne gaa ind paa et Forbud mod Børns Tobaksrygning, eller de kunne lade den bestaaende Tilstand være ved. Men naar Staten ønsker en Lovgivning mod Børns Tobaksrygning, og man bestemt kan paavise en Fare ved Tobaksrygning for Børn, vil det være naturligt, at Kommunerne bestemme Vedtægter, hvorefter Børn ikke maa ryge.

Jeg kan være fuldstændig enig med det ærede Medlem saavel som formentlig med det hele Ting om, at Tobaksrygning for Børn er ikke blot en Uvane, men i adskillige Tilfælde en Fare, som vi gerne ville skaane Børnene for, da Tobaksrygning paa mange Maader kan bidrage til, at deres Sundhed, Lærelyst og Iver svækkes. Der foreligger i den Henseende Udtalelser fra Læger, som godtgør, at Børn i endnu mindre Grad taale Tobaksrygning end voksne, thi ogsaa for voksne kan Tobaksrygning have farlige Følger. Alligevel ere Meningerne derom noget delte. Der findes Læger, synes det, som tillægge Tobaksrygning meget skadelige Følger, medens andre Læger synes i ringere Grad at finde Fare ved, at Børn ryge, naturligvis alt under Forudsætning af, at der ikke ryges betydelige Kvanta — i dette Tilfælde vel navnlig Cigaretter. Naar det ærede Medlem oplyste, at man i københavnske Skoler havde kunnet paavise, at af 40 pCt. af Børnene blev der røget indtil 10 Cigaretter